

TKO JE PRAVI BOG? 2. DIO

Donosimo vam nastavak ranije održane diskusije na temu „[TKO JE PRAVI BOG?](#)“. Osoba B je nakon određenog vremena ponovo kontaktirala Osobu A, pokušavajući osporiti neke argumente Osobe A iz ranije održane diskusije. Način na koji je Osoba B odlučila komunicirati u nastavku diskusije na nekim mjestima smatramo neprimjerenim i nekršćanskim, te se stoga ograđujemo u pogledu određenih izjava kojima je Osoba B pokušala kroz vrijeđanje i omalovažavanje sugovornika spuštati priču na osobnu razinu. Zbog namjernog svjesnog izvrtanja jasnih biblijskih istina i neprimjerene komunikacije Osobe B, prvotno nismo htjeli javno objavljivati diskusiju, ali zbog određenih stvari koje su se u međuvremenu desile, ipak smo na kraju odlučili javno objaviti ovu diskusiju.

Cilj objavljivanja ove diskusije nije nikako usmjeren spuštanjem priče na osobni nivo prema nekome, nego je cilj ponuditi iskrenim nepristranim tragateljima za istinom jasne i neoborive dokaze vezane za Biblijsku Istinu. Isus nam govori: „Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu ste moji učenici; i upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.“ Kao što vidimo da bi se pojedinac oslobodio od ropstva grijehu, neophodno je da prihvati Istinu i da čvrsto stoji u Božjoj riječi, jer tada jedino može biti slobodan od grijeha i prihvaćen u Ljubljenu za spasenje.

[Plavom](#) bojom smo označili tekst osobe B, a ostali tekst predstavlja tekst Osobe A.

„Od samog početka pisanja KONSTANTNO pokušavaš da mi prikažiš reči ili zaključke koje nemam. Navešću neke od njih:

Izjava Osobe A: **Ne postoje nikakva DVA ili više načina kako ova reč može da se koristi, osim za Boga u punom smislu te reči. Reč Elohim se može koristiti na više načina, i odnositi na Boga ili stvoreno biće, a značenje joj se određuje pomoću konteksta u kojem se nalazi.**

Odgovor:

Nigde nisam rekao da postoje više načina! Rekao sam: „Reč Bog se koristi na dva različita načina u Svetom Pismu.“ itd... „

Ako si pažljivo čitao moje odgovore, a izgleda da baš i nisi, mogao si da vidiš da su oni bili striktno bazirani na onome što si sam iznosio i tvrdio. Evo ponovo ću postaviti svoj odgovor od početka vezano za moju izjavu koju si koliko vidim namerno izvukao iz konteksta:

„Netačna je tvrdnja da se Reč Bog koristi na „DVA NAČINA“ u Bibliji. Kao prvo u Pismu se više različitih reči koristi za Boga. Evo par primera. U Jevrejskom imamo npr. reč Jehova i reč Elohim. Reč Jehova se striktno odnosi uvek na Boga i koristi se SAMO za OCA i SINA. Ne postoje nikakva DVA ili više načina kako ova reč može da se koristi, osim za Boga u punom smislu te reči. Reč Elohim se može koristiti na više načina, i odnositi na Boga ili stvoreno biće, a značenje joj se određuje pomoću konteksta u kojem se nalazi.“

Znači kao što se jasno vidi, u prvoj rečenici sam se pozvao na tvoju izjavu o „dva načina korišćenja“ reči Bog (Jehova, Teos) i rekao da se TA REČ (Jehova, Teos) u jevrejskom i grčkom ne koristi na dva načina, nego se uvek odnosi na Boga u pravom smislu te reči. Kasnije na temelju toga sam konstatovao da se ta reč ne koristi niti na dva, a niti na više načina, gde sam ovo dva stavio velikim slovima aludirajući na tvoju izjavu o dva načina. Kao što vidiš „više načina“ nisam stavio velikim slovima, tako da nisam ni rekao da si ti

tvrdio više načina, već sam hteo da obuhvatim i sva ostala pogrešna tumačenja te reči koja postoje, a sigurno postoje ljudi koji kažu i da se ta reč koristi na više od dva načina. Inače, što se tiče Pisma, kada neko svesno i namerno iznosi lažne tvrdnje protiv nekoga i želi namerno prikazati nešto u pogrešnom svetlu, to se naziva lažno svedočenje protiv nekog ili opadanje nekog. U Otk. 12,10 nam pismo jasno otkriva ko je opadač braće, i ako činimo njegova dela, to znači da nas vodi upravo onaj koji je opadač braće.

„Nakon toga što mene navodno negiraš da „Ne postoje nikakva DVA ili više načina, sam govoriš sledeće: „Reč Elohim se može koristiti na VIŠE načina... itd...“

Prvo meni prikaži ono što nisam rekao, a onda posle sam to koristiš kao argument? Misliš da je to pošteno? (Ne moraš da odgovaraš). Da li je reč o poremećenom razumu ili drugim karakternim manama prepustiću onima koji ovo budu čitali da prosude.“

Kao što je jasno vidljivo iz prethodno navedenog a što si i sam mogao lako da uočiš, tvoju tvrdnju sam pobio stavljajući naglasak na tvoje navođenje „DVA NAČINA“ (navodeći velikim slovima tvoju tvrdnju), a sve one koji veruju u više načina tumačenja, njih sam osporio za više načina kada je u pitanju reč Bog (Jehova, Teos), kao što lepo piše u odgovoru. Iz odgovora se jasno vidi da sam namerno napravio razliku između reči koje se koriste samo i striktno za Boga (Jehova, Teos) i reči koje mogu da se koriste i za Boga i za druga živa bića (Elohim, Kurios). Znači kao što vidimo, ne postoji nikakva kontradiktornost u izjavama na koje se pozivaš izvlačeći namerno delove odgovora iz konteksta. Kada uzmemo sve navedeno u obzir, vrlo lako je ovde zaključiti ko izvrće čije izjave, ko pokušava u pogrešnom svetlu prikazati nečije tvrdnje i ko u suštini pokušava opadati i izvrtati jasno izrečene činjenice.

Izjava Osobe A: „**Teos se uvek koristi za Boga u punom smislu te reči i nikad se ne može koristiti za nešto drugo, što znači da nema „DVA ili više“ načina korišćenja. Sa druge strane reč Kurios se zavisno od konteksta može koristiti i za Boga i za druga živa bića.**

Odgovor: Može se "teos" koristiti za opšte pojmove "bog" kao u svakom jeziku. U hebrejskom isto važi za "Elohim". Jedan primer biblijskog korišćenja nevezano za pravog Boga je Dela 14:11. Kad je narod video šta je Pavle učinio, povikao je likaonskim jezikom: „**Bogovi** su u ljudskom obličju sišli k nama!“

Kao što sam i ranije naveo ekvivalent jevrejskoj reči Jehova je grčka reč Teos. To se lako proveriti iz rečnika. Reč Elohim NE MOŽE biti ekvivalent reči Teos, nego bi ta reč mogla biti ekvivalent reči Kurios kako sam i naveo. Kada bi na primer povlačili paralelu sa našim jezikom, reč Jehova ili Teos bi bukvalno bilo u našem jeziku Bog, kao što i na tim jezicima ima to značenje, i samo tako može da se prevodi. A reč Elohim koja ima više različitih značenja je striktno vezana za kontekst pomoću kojega se određuje značenje. U našem jeziku se ta reč prevodi sa Gospod, Vladar, Moćni, Anđeo, Bog itd. Grčki ekvivalent reči Elohim je Kurios, a u našem jeziku se prevodi sa Gospod, Vladar, Gospodar, Posednik, Knez, Bog itd.

Ovaj primer što si naveo iz Dela 14:11 upravo dokazuje ovo što tvrdim. Pagani u to vreme su verovali u više bogova i nazivali su te svoje bogove Teos, jer su oni stvarno verovali da su ti bogovi u koje oni veruju PRAVI bogovi. Znači sa njihove tačke gledišta oni su tu reč koristili na jedini mogući način, a to je da su svoje „prave“ bogove nazivali Teos. Dovoljno je da uzmeš rečnik i da vidiš gde i za šta se reč Teos koristi u grčkom jeziku. Kada pogledaš videćeš da se koristi SAMO za Boga i ništa drugo, a to je upravo ovo o čemu ti

pričam. Ista stvar je i za jevrejsku reč Jehova. Evo jedan primer kako bi tvojom logikom mogli doći do zaključka da se i reč Jehova koristi za nešto drugo osim za pravog Boga.

Kada su jevreji otišli u teški otpad oni su se praktično nastavili i dalje „na svoj način“ moliti Jehovi i služiti mu. Kada su tamo prinosili na žrtveniku svoju decu i spaljivali ih, oni su zaista mislili da to rade u čast pravom Bogu i upućivali su Jehovi svoje molitve i zahvale. Bog im je kasnije preko proroka otkrivao da oni to ne rade Njemu i da se ne mole Njemu, nego demonima (lažnim bogovima). Da li mi na temelju toga što su oni MISLILI da prinose žrtve i mole se pravom Bogu, možemo reći da se reč Jehova sme SVESNO koristiti i za demone, lažne bogove ili neka druga živa bića koja nisu Bog? Odgovori sam sebi na ovo pitanje. Ista stvar je i za reč Teos u grčkom ili reč Bog u našem jeziku, jer i kod nas se generalno 99% ljudi ne moli biblijskom Bogu, nego nekom svom Bogu za koga MISLE da je uistinu PRAVI Bog. Evo ti i jedan predlog kojim možeš sam ispitati moju tvrdnju. Pitaj nekog jevreja koji se moli Jehovi ili grka koji se moli Teosu, da li se on moli nekom demonu, čoveku ili nekom drugom živom biću osim Boga i biće ti sve jasno. Možeš da pitaš i svog komšiju kada se moli Bogu, da li se moli demonu, čoveku ili nekom drugom živom biću osim Boga, tako ti je još najlakše da ispitaš moju tvrdnju. Znači ne može reč Jehova ili Teos u tim jezicima da se svesno koristi za neko drugo živo biće osim za Boga u punom smislu te reči.

Izjava Osobe A: „Kao što si i sam napisao Isus NOSI ime BOG zato što je to ime nasledio ROĐENJEM od Boga. Zato Sin ne može da bude drugačiji Bog od Boga Oca, jer obojica imaju potpuno Božansku prirodu, koju je Sin rođenjem nasledio od Oca. Sin ima istu Božansku prirodu kao Otac, jer ju je nasledio rođenjem. Isto kao što je tvoj sin nasledio prirodu od tebe i to ga ne može činiti

MANJE čovekom od tebe. I ne može se onda izraz čovek drugačije koristiti za tebe i za tvog sina. Znači Isus kao SIN nije neki VIRTUALNI BOG koji je samo Bog po imenu. On s pravom NOSI to ime zato što je BOG u punom smislu te reči, a u Pismu imaš obilje dokaza za to, jer se reč Teos i Jehova koriste na jako puno mesta za Isusa, a takođe Isus dok je bio na zemlji je sam za sebe tvrdio da je bukvalan Bog, jer zbog te tvrdnje su Jevreji hteli u više navrata da ga ubiju na licu mesta.

Odgovor: To što moj sin ima ljudsku prirodu ga ne čini manje čovekom po obavezama i odgovornosti, ali po autoritetu ne može biti isto što i ja, zato sam ja Otac, a on je Sin. Prema tome sve što zna moj sin (ako hoće da prihvati) zna od Oca ili Majke. Isus je sve prihvatao od Oca i slušao ga apsolutnom poslušnošću, ali ništa nije činio sam od sebe, jer On nije IZVOR ŽIVOTA, JER NE MOGU DA POSTOJE DVA IZVORA ŽIVOTA. OTAC JE IZVOR, SIN JE KANAL, KAO ŠTO JE U LJUDSKOJ PORODICI OTAC IZVOR BLAGOSLOVA, A MAJKA KANAL BLAGOSLOVA. U PORODICI NEMAJU DVA AUTORITETA NEGO JEDAN KOJI JE VIŠI OD DRUGOG PO AUTORITETU, ali to ne znači da ima veća prava (jer su prava ista za sve), nego da ima VEĆE ODOGVRNOSTI ZBOG VIŠEG AUTORITETA. Prema tome svet nije pao u greh kada je KANAL BLAGOSLOVA (Eva) pala u greh, nego kada je Otac Čovečanstva prvi Adam pao u greh. Da su Adama i Eva imali isti AUTORITET onda bi svet pao u greh čim je EVA SAGREŠILA, MEĐUTIM TO SE NIJE DESILO, DOK OTAC čovečanstva Adam nije sagrašio. Tu vidimo da ADAM I EVA nisu isti po AUTORITETU nego da postoji razlika. Druga razlika se odgleda da je Adam „rodio“ Evu i to je model kako je Otac „rodio“ Sina i kako treba da funkcioniše zemaljska porodica, po ugledu na nebesku porodicu. Time

što je Eva dobila prirodu od Adama ne znači da je dobila AUTORITET. Nebeska porodica ne funkcioniše tako što postoje DVA JEDANAKA AUTORITETA, nego tako što APSOLUTNI AUTORITET, DAVALAC I IZVOR ŽIVOTA **DAJE INGERENCIJE I POSTAVLJA SINA** na UZVIŠENI POLOŽAJ. On ga nije dobio rođenjem, nego svojim odnosom prema svom i našem Ocu. Takođe Bog preko Biblije, a i sam Isus kaže da mi je Bog SVE DAO - Moj Otac mi je **sve predao**, i niko, osim Oca, ne poznaje Sina. I niko ne poznaje Oca, samo Sin i oni kojima Sin hoće da ga otkrije. (Mateju 11,27). Takođe (Luka 10:22), (Jovan 3:35). Neko ko je Izvor nema šta da mu se daje, on to ima sam po sebi. Ako ovo ne razumeš, misliš da možeš razumeti kompleksnije stvari? Čak su i prvosveštenici znali da Isus nema tu vlast sam od sebe, nego da je dobio od nekog (Boga), pogledaj Matej 21:23, Marko 11:28, Luka 20:2, Jovan 5:27.

Neverovatno je da verujete u takve nebuloze, i pored jasnih izjava iz Božije reči, kao na primer ovde, gde Isus eksplicitno kaže da mu je Bog **dao da ima život u sebi, što samim tim znači da je i njegov život uslovljen poslušnošću, a ne da Isus ima život sam po sebi rođenjem, takve tvrdnje su ravne lažnim izjavama da je Isus posedovao besmrtnost tako da zbog toga nije morao da umre (Božanska priroda) i da je umro-la samo ljudska priroda. Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu DAO da ima život u sebi. (Jovan 5:27). Mogao bih još mnogo reći, ali da li ima ko da čuje?“**

Nažalost kod ovih jednostavnih Istina ne pomaže nikakav nivo sofizma ili ljudske mudrolije kojom se može osporiti ono što sam napisao vezano za to da je Hrist potpuno isti Bog po svojoj prirodi i biću kao i njegov Otac. Evo proći

ćemo ukratko kroz ovo što si naveo, pa da vidimo ko iznosi „nebuloze“.

Na početku samo da konstatujem da sve što si naveo ovde NE DOKAZUJE NIŠTA po pitanju da Sin nije kao Biće rođeno od Oca isti Bog kao Otac, ali evo idemo redom:

„To što moj sin ima ljudsku prirodu ga ne čini manje čovekom po obavezama i odgovornosti, ali po autoritetu ne može biti isto što i ja, zato sam ja Otac, a on je Sin. Prema tome sve što zna moj sin (ako hoće da prihvati) zna od Oca ili Majke. Isus je sve prihvatao od Oca i slušao ga apsolutnom poslušnošću, ali ništa nije činio sam od sebe, jer On nije IZVOR ŽIVOTA, JER NE MOGU DA POSTOJE DVA IZVORA ŽIVOTA. OTAC JE IZVOR, SIN JE KANAL, KAO ŠTO JE U LJUDSKOJ PORODICI OTAC IZVOR BLAGOSLOVA, A MAJKA KANAL BLAGOSLOVA. U PORODICI NEMAJU DVA AUTORITETA NEGO JEDAN KOJI JE VIŠI OD DRUGOG PO AUTORITETU, ali to ne znači da ima veća prava (jer su prava ista za sve), nego da ima VEĆE ODOGVRNOSTI ZBOG VIŠEG AUTORITETA.“

Trebao si ovde samo napisati, to što moj sin ima ljudsku prirodu, ga NE ČINI MANJE ČOVEKOM od mene, i sa tim završiti komentar na moj odgovor i prihvatiti ovu jednostavnu istinu po pitanju Sina. Isus nikako nije mogao da prihvati da li će se roditi od Oca ili tvoj sin da li će se roditi od tebe (tvoje žene). Znači po tom pitanju ih niko ništa nije pitao. Isus se rodio od Oca kao jedino takvo biće u Božijoj tvorevini i samim tim činom pošto je doslovno rođen od Oca (nije stvoren), je postao isti Bog po svojoj prirodi i Biću kao i Otac, o čemu Pismo jasno svedoči. Tim činom je nasledio i Božanski život i postao jedino Biće u tvorevini koje ima osim Oca u svom vlasništvu Božji život. Zato je mogao i da postane naš SPASITELJ I OTKUPITELJ. Iako je Otac izvor

svega, takođe je i Sin na posredan način izvor ljudskog života, jer Pismo kaže da je u Hristu i za Hrista sve stvoreno, i da on SVE održava u postojanju svojom silnom Rečju (Jev 1,2-3; Kol 1,15-17), a znamo da je njegova reč duh i život (Jn 6,63). Znači ne postoje dva zasebna izvora kao što ti tvrdiš, jer bi to značilo da imamo dva odvojena i nezavisna Božija života, nego ima JEDAN izvor, koji obuhvata Oca i Sina, jer je Sin bukvalnim rođenjem od Oca postao suzajedničar Očevog izvora, odnosno suzajedničar Božijeg života i zakoniti vlasnik Božijeg života. Zato se Isus dok je bio na zemlji nije ustručavao to da govori. Evo neke od izjava:

„Reče mu Isus: 'JA SAM PUT I ISTINA I ŽIVOT. Niko ne dolazi k Ocu osim po meni.'“

„U početku beše Reč, i Reč (Hrist) beše sa Bogom, i Reč (Hrist) beše Bog.

Ona u početku beše sa Bogom.

Sve PO NJOJ (Hristu) postade i bez nje ne postade ništa što je postalo.

U NJOJ (Hristu) BEŠE ŽIVOT, I ŽIVOT BEŠE SVETLO LJUDIMA.“

„Reče joj Isus: JA SAM VASKRSNUĆE I ŽIVOT. Ko u mene veruje, ako i umre, živeće.“

„Ovce moje slušaju glas moj; i ja ih poznajem, i one me slede.

I JA IM DAJEM ŽIVOT VEČNI te neće propasti doveka, i niko ih neće ugrabiti iz ruke moje.“

Kao što vidimo Isus se uopšte nije ustručavao da kaže da je On večni život, da ga poseduje i da ga daje onima koji poveruju u njega. Naravno sve ovo On čini u zajednici sa svojim Ocem i ništa ne čini bez Očeve volje. Iako je činjenica da je Otac sve stvorio preko Sina i za Sina i da Sin sve održava u svom postojanju i svemu daje život, NIKAD ne smemo izgubiti iz vida da je to prvenstveno zato što je Sin

bukvalno rođen od Boga Oca i po svojoj nasleđenoj prirodi stvaran i istiniti Bog kao i Otac.

Upravo zbog toga je Sin jedini mogao da postane Spasitelj i Otkupitelj, jer da bi bio Spasitelj, moraš da budeš Bog koji je Stvoritelj, a da bi bio Otkupitelj, moraš da imaš u svom vlasništvu Božji život kojim možeš da OTKUPIŠ život koji su ljudi izgubili grehom, a izgubili su neverstvom upravo Božji život.

Prema tome svet nije pao u greh kada je KANAL BLAGOSLOVA (Eva) pala u greh, nego kada je Otac Čovečanstva prvi Adam pao u greh. Da su Adama i Eva imali isti AUTORITET onda bi svet pao u greh čim je EVA SAGREŠILA, MEĐUTIM TO SE NIJE DESILO, DOK OTAC čovečanstva Adam nije sagrešio. Tu vidimo da ADAM I EVA nisu isti po AUTORITETU nego da postoji razlika. Druga razlika se odgleda da je Adam „rodio“ Evu i to je model kako je Otac „rodio“ Sina i kako treba da funkcioniše zemaljska porodica, po ugledu na nebesku porodicu. Time što je Eva dobila prirodu od Adama ne znači da je dobila AUTORITET. Nebeska porodica ne funkcioniše tako što postoje DVA JEDANAKA AUTORITETA, nego tako što APSOLUTNI AUTORITET, DAVALAC I IZVOR ŽIVOTA **DAJE INGENJERCIJE I POSTAVLJA SINA** na UZVIŠENI POLOŽAJ. On ga nije dobio rođenjem, nego svojim odnosom prema svom i našem Ocu. Takođe Bog preko Biblije, a i sam Isus kaže da mi je Bog SVE DAO - Moj Otac mi je **sve predao**, i niko, osim Oca, ne poznaje Sina. I niko ne poznaje Oca, samo Sin i oni kojima Sin hoće da ga otkrije. (Mateju 11,27). Takođe (Luka 10:22), (Jovan 3:35). Neko ko je Izvor nema šta da mu se daje, on to ima sam po sebi. Ako ovo ne razumeš, misliš da možeš razumeti kompleksnije stvari? Čak su i prvosveštenici znali da Isus nema tu vlast sam od

sebe, nego da je dobio od nekog (Boga), pogledaj Matej 21:23, Marko 11:28, Luka 20:2, Jovan 5:27.

Što se tiče ovoga kada je svet pao u greh, jasno je da je Eva bila PRVI čovek koji je počinio greh i zato je Spasitelj morao biti rođen od žene i dosegnuti greh tamo gde se on prvi puta pojavio. O tome ti jasno piše apostol Pavle u 1. Tim 2:14, a i cela Biblija o tome svedoči, da sada ne ulazimo dublje u tu temu, pošto nije tema naše diskusije. Znači greh je krenuo od Eve i svakako da Adam nije pao, Eva ne bi imala mogućnost da ostvari potomstvo, jer bi Bog morao odmah da rešava njen slučaj. Što se tiče ovoga ko je kome bio autoritet, ta priča uopšte ne dovodi u pitanje to da li je Hrist Bog po prirodi i Biću kao Otac, niti se sada bavimo tom temom. Niko ne dovodi u pitanje da je Otac jedini apsolutni Bog od kojeg je sve poteklo, a od kojeg je DOSLOVNO ROĐEN i njegov Sin, i da je Otac JEDINI Bog (Jehova) TAKVE VRSTE kao što Pismo jasno i svedoči. Hrist je JEDINI Bog koji je rođen od Boga i o ovome Pismo takođe jasno svedoči i zato je Hrist JEDINI Bog (Jehova) ovakve vrste. To je suština naše priče, a ne ko je kome autoritet. Naravno da je Otac kao apsolutni izvor, svemu glavni autoritet, to niko ni ne spori, niti to može da se osporava. Što se tiče ovoga da je Adam rodio Evu, to je netačno. Adam nije nikoga rodio, nego je Bog od njegovog rebra stvorio Evu, a evo i zašto je tako Bog uradio. Citiraću ovde Elen Vajt:

„Sam je Bog dao Adamu druga. On mu je dao 'pomoć' - pomoćnika koji mu je odgovarao, nekoga ko mu je odgovarao kao drug, nekoga ko će biti jedno sa njim u ljubavi i razumevanju. Eva je stvorena od rebra uzetog iz Adamovih prsa, UPUĆUJUĆI NA TO DA GA ONA NE TREBA NADZIRATI KAO GOSPODAR, NITI TREBA BITI PODREĐENA, VEĆ JEDNAKA SA NJIM, da je on voli i štiti.

Kao deo čoveka, kost njegovih kostiju, meso od njegovog mesa, ona je bila njegova druga priroda, iskazujući usko zajedništvo i nežnu odanost koja je trebala obeležavati ovaj odnos. 'Bez sumnje, niko nikada nije mrzeo svoje telo. Naprotiv, hrani ga i neguje...' (Ef 5,29) 'Zato će čovek ostaviti oca i majku da prione uz svoju ženu, i biće njih dvoje jedno telo.'" PiP

Znači kao što vidimo pre pada je između muškarca i žene postojala potpuna jednakost, a podređenost žene je tek nastupila nakon pada, jer je Eva prva sagrašila, pa joj je Bog rekao da će zbog toga biti podređena mužu. Znači na nebu između Oca i Sina ne vlada nikakva podređenost zbog greha, kao kod muža i žene nakon pada u greh, tako da ti je poređenje u tom kontekstu potpuno pogrešno.

Kažesh Isus je svojim odnosom prema Ocu ZASLUŽIO to da mu Bog da sve to što ima. Ovo što si citirao iz Biblije uopšte ne dokazuje to što tvrdiš. Ranije smo izneli nepobitne dokaze Pisma da je Isus svoju božansku prirodu, obličje i večni život nasledio od Oca rođenjem i to se lako dokaže Pismom. Ono što je Otac jedino još mogao da uradi za svog Sina je to da uzdigne Sina na taj nivo da ga u svemu izjednači sa sobom, na način da ga sva stvorenja obožavaju, veličaju i slave kao što obožavaju, veličaju i slave Oca. Citiraju ovde Elen Vajt, pošto se ona poziva na jasne Biblijske citate koji govore o ovome:

„Vladar svemira nije bio sam u svom delu dobročinstva. On je imao pomoćnika - saradnika koji je cenio njegove namere i mogao deliti njegovu radost u pružanju sreće stvorenim bićima. 'U početku beše Reč, i Reč beše sa Bogom – i Reč beše Bog. Ona u početku beše sa Bogom.' (Iv 1,1.2) Hristos, Reč, jedinorođeni Božji Sin, bio je jedno sa večnim Ocem – jedne prirode, karaktera i namere, jedino biće koje je moglo sudelovati u svim Božjim namerama i savetovanjima.

'Ime mu je: Savetnik divni, Bog silni, Otac večni, Knez mironosni.' (Is 9,5) 'Njegov iskon je od davnina, od večnih vremena.' (Mih 5,1) A Božji Sin o sebi kaže: 'Jehova me imao na početku puta svog, pre najranijih svojih dela, u pradoba; oblikovana sam od večnosti... kad je polagao temelje zemlji, bila sam kraj njega, kao graditeljica, bila u radosti, iz dana u dan, igrajući pred njim sve vreme.'" (Izr 8,22-30) PiP

„Otac je kroz svog Sina sudelovao u stvaranju svih nebeskih bića. 'Jer U NJEMU JE SVE STVORENO - sve na nebu i na zemlji... bilo prestoli, bilo gospodarstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti, sve je stvoreno po njemu i za njega.' (Kol 1,16) Anđeli su Božje slugе, koji odsjajuju svetlošću koja se širi iz njegove prisutnosti i brzo šire krila da izvrše njegovu volju. Ali Sin, Božji pomazanik, 'otisak njegove biti,' 'odsaj njegovog sjaja,' 'koji svemir održava svojoj silnom reči,' IMA VRHOVNU VLAST NAD SVIMA NJIMA (Jevr 1,3). 'Slavan presto dignut od davnina, to je naše sveto mesto' (Jer 17,12), 'žezlo pravde,' žezlo njegovog kraljevstva (Jevr 1,8). 'Slava je i veličanstvo pred Njim, sila i sjaj u Svetinji njegovoj.' (Ps 96,6) 'Ljubav i Istina koračaju pred tobom.'" (Ps 89,15) PiP

Kao što se vidi iz ovih par citata Elen Vajt, ona o Hristu govori upravo ono što ja tvrdim, a to je upravo ono što Pismo jasno otkriva i potvrđuje.

Neverovatno je da verujete u takve nebuloze, i pored jasnih izjava iz Božije reči, kao na primer ovde, gde Isus eksplicitno kaže da mu je Bog **dao da ima život u sebi, što samim tim znači da je i njegov život uslovljen poslušnošću, a ne da Isus ima život sam po sebi rođenjem, takve tvrdnje su ravne lažnim izjavama da je Isus posedovao besmrtnost tako da zbog toga nije morao da umre (Božanska priroda) i da je umro-la samo ljudska priroda. Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu DAO da ima život u**

sebi. (Jovan 5:27). Mogao bih još mnogo reći, ali da li ima ko da čuje?“

Nažalost najveća nebuloza kao što vidimo na temelju Pisma, je tvrditi da Isus svojim bukvalnim rođenjem od Oca NIJE NASLEDIO Božji život i da nije Bog po svojoj nasleđenoj prirodi i Biću. Pošto je rođenjem nasledio Božji život, taj život po prirodi postaje njegovo vlasništvo i sa tim životom je jedino morao da nas spasi.

Ako je Isus dobio život od Oca na dar isto kao što ga dobijaju sva ostala živa bića, onda on nikako ne bi mogao biti naš Spasitelj i Otkupitelj. Da bi neko bio Spasitelj, on po prirodi mora biti Bog i Stvoritelj, a da bi bio Otkupitelj, mora imati u svom vlasništvu OTKUPNINU, a jedina otkupnina kojom se mogao otkupiti život koji je čovek izgubio, je bio Božji večni život. Ovo su elementarne stvari koje se moraju razumeti kada je u pitanju plan spasenja, a koliko vidim, ti ove elementarne stvari uopšte ne razumeš, nego još pokušavaš da osporavaš ljudskom mudrolijom i sofizmom jasne Biblijske istine.

Što se tiče toga da je Isusov život uslovljen poslušnošću, naravno da je život svih koji ga poseduju uslovljen poslušnošću Ocu, tako da o tome nema šta da se priča.

Kažeš lažna je izjava da je Isus na zemlji posedovao svoj večni besmrtni život (svoju Božansku prirodu). Pa ako je On došao na zemlju sa nekim POZAJMLJENIM ŽIVOTOM, koji nije njegov, na koji način je mogao da nas OTKUPI? Čime? Šta će dati kao OTKUPNINU za život koji je čovek izgubio? Zar ti stvarno ne vidiš kakve besmislice iznosiš? Čovek je IZGUBIO prestupom pravo na BOŽJI ŽIVOT. Znači postojala je samo JEDNA mogućnost da mu se omogući da ga ponovo zadobije nazad. Koja je to bila mogućnost? Pa da ga OTKUPI neko BOŽIJIM VLASTITIM ŽIVOTOM, odnosno da plati za palog čoveka otkupninu u

vrednosti Božjeg života, jer je to sam Božji zakon nalagao. Evo šta kaže Isus:

„Jer ni Sin Čovečiji nije došao da bude služen, nego da služi i **DA ŽIVOT SVOJ KAO OTKUPNINU** za mnoge.“

Citiraću ovde ponovo Elen Vajt koja je izvrsno razumela ovu materiju:

„Kao član ljudske porodice, On je bio smrtnik; ali kao Bog, On je za svet predstavljao **IZVOR ŽIVOTA**. U svom Božanstvu, On je uvek mogao da se odupre i samom približavanju smrti i da nikad ne potpadne pod njenu vlast, ali **ON JE DOBROVOLJNO PRISTAO DA POLOŽI SVOJ ŽIVOT** da bi na taj način mogao dati život i doneti besmrtnost ljudima. On je primio na sebe grehe svega i izdržao kaznu koja se poput neke planine sručila na Njegovu božansku dušu. On je žrtvovao svoj život da čovek ne bi morao da umre zauvek. Umro je, ne zato što je bio primoran da umre, nego je dobrovoljno pristao na to. To je zaista bila poniznost. Sva blaga neba, On je pretočio u jedan dar - da spase palog čoveka. Sve životvorne energije koje su neophodne ljudskim bićima On je uneo u svoju ljudsku prirodu. Čudesne li kombinacije **LJUDSKOG I BOŽANSKOG U HRISTU!** On je svojoj ljudskoj prirodi mogao pomoći da se odupre svakom napadu bolesti, izlivajući iz svoje božanske prirode u ljudsku, životvornu snagu i neraspadljivost. Ali on se ponizio do čovekove prirode. Učinio je to da bi se ispunilo Pismo i plan po kome je kao Sin Božji morao da se spusti do najvećih dubina poniznosti u ispaštanju za grehe osuđenog sveta. Kakve li poniznosti! To je zaprepastilo anđele. Jezik nije u stanju da opiše, niti mašta može da stvori pravu predstavu o tome. **VEČNA REČ** pristala je da postane telo! **BOG JE POSTAO ČOVEK!** To je bilo čudesno i neshvatljivo poniženje. Ali On je nastavio da se spušta sve dublje; morao se poniziti kao

čovjek da bi podnosio uvrede, osudu, sramne optužbe i zlostavljanje.“ (Elen Vajt -Pregled i Glasnik 4. septembar, 1900)

Znači po tvom razumevanju Elen Vajt i ja iznosimo nebuloze. Eto neka ljudi koji budu čitali prosude sami za sebe ko ovde iznosi nebuloze, a ko iznosi jednostavnu istinu neophodnu za spasenje palog čoveka.

Izjava Osobe A: **Isus može biti Bog u punom smislu reči samo zato što je bukvalno rođen od Boga šta je i malo pre objašnjeno. Kao što i sam vidiš u odnosu na Oca on nikako ne može biti Bog Otac kao što to tvrde trinitarci ili bilo ko drugi. Zanimljivo je da Pismo naziva Isusa i „Ocem Večnim“, ali ovaj naziv je striktno vezan za one koje spašava i u korelaciji između Spasitelja i spasenih u delu spašavanja. On može biti Večni Otac spasenima jer njegovim NOVOROĐENJEM postajemo u pravom smislu deca Božja, a Isus takođe spasene u Pismu naziva svojom decom. Znači dva Boga Oca ne mogu da postoje, ali u određenom smislu izraz „Otac Večni“ može da se primeni na Hrista kad govorimo o delu spašenja, ali nikako taj izraz ne sme da se zloupotrebljava kao što to rade trinitarci ili neko drugi.**

Odgovor: Na ovo sam već odgovorio gore, ali dodaću ne postoje DVA APSOLUTNA BOGA ILI KAKO VI KAŽETE DVA BOGA U PUNOM SMISLU TE REČI. Jer da postoje, kao što vi govorite, hrišćanstvo ne bi bila politeistička religija, nego monoteizam, gde ste vi napravili „Novi pravac“ koji svoju veru zasniva na dva Boga. Interesantno da volite da se pozivate na Božije zapovesti, kako je moguće da Bog „zapoveda“ da treba obožavati i imati jednog Boga, a vi obožavate dva Boga? Očigledno ste u zabludi. Ja sam Gospod, **tvoj Bog**, koji te je izveo iz egipatske zemlje, iz doma robovanja. **Nemoj imati drugih bogova ispred mene.** 2.Moj 20:2-3. Ovde je Bog u jednini, a ne u množini,

a dalje naglašava da ne treba da imamo druge Bogove ispred Njega. Takođe u drugom uputu Bog naglašava da je On, Ja sam Gospod tvoj Bog, ne kaže Ja i Isus smo dva Boga, nigde to ne piše. Prema tome uvek je bolje proveriti stvari nego verovati lažnim učiteljima koji su i sami zavedeni, i koji umesto da se bavi istraživanjem Biblije, oni istražuju manju svetlost kako bi razumeli veću svetlost (Božiju reč), a to je zaobilazni put, koji ne podržava Biblija. Čim je pala noć, braća su poslala Pavla i Silasa u Bereju. Kad su tamo stigli, otišli su u **judejsku sinagogu. Ovi su imali plemenitiji stav od onih u Solunu, jer su revnosno primili reč i svaki dan istraživali Pisma da vide je li to tako.** Tada su mnogi od njih poverovali, a tako i mnogo uglednih Grkinja i Grka. (Dela 17:10-12).

Možda bi bilo dobro pre upuštanja u bilo kakvu diskusiju da naučiš šta znače pojmovi politeizam i monoteizam, pošto navodiš da je hrišćanstvo politeistička religija. Evo pošto si naveo stihove iz 2. Moj 20:2-3, hajde prvo da vidimo ko je ovde govorio jevrejima. Evo citiraćemo i ovde izjavu Elen Vajt da ne ispadne da ja nešto pametujem:

„On koji je objavio Zakon sa Sinaja i Mojsiju dao uredbe obrednog zakona isti je onaj Isus koji je izgovorio propoved na Gori. Velika načela Božje ljubavi, koja On iznosi kao temelj Zakona i Proroka, samo su neprestano ponavljanje onoga što je On preko Mojsija rekao izraelskom narodu: „Čuj, Izrael! Jehova je Bog naš, Jehova je jedan! Zato voli Jehovu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom.” (Pnz 6,4.5) „Ljubi bližnjega svoga kao samog sebe.” (Lev 19,18)

Znači kao što vidimo Isus je bio onaj ko se obraćao jevrejima. Šta kaže Isus da ponovimo:

„JA SAM JEHOVA, tvoj Bog, koji te je izveo iz egipatske zemlje, iz doma robovanja. Nemoj imati drugih bogova ispred mene.“

Šta kaže ISUS ovde, prati stih? Kaže JA SAM JEHOVA? Jel zaista On Jehova koji je izveo izraelce iz Egipta ili su to nebuloze? Šta kaže Pismo, jel sme Isus da se naziva Jehova? Šta misliš? Po tebi ne sme, jer automatski imamo dva Jehove i odosmo u mnogoboštvo. To je srećom samo po tebi, ali možda ti nije još kasno da prihvatiš ono što Pismo svedoči o ovome, a svedočanstvo Pisma je savršeno jasno i neborivo. Kada uzmemo Pismo onako kako piše, vidimo da na jevrejskom jeziku reč Jehova može da se odnosi samo na Oca i Sina i u oba slučaja ima isto značenje, a to značenje je jedini pravi Bog. Kako onda i Otac i Sin mogu da budu jedini pravi Bog? Sigurno ne onako kako to trinitarci tumače. Otac je kao posebno Biće jedini pravi Bog koji nije rođen od nikoga, a Sin je kao posebno Biće jedini pravi Bog koji je rođen od Oca. U ovom stihu imaš primer gde se reč Jehova koja označava jedinog pravog Boga koristi i za Oca i za Sina: „Tada pusti Jehova na Sodom i na Gomor od Jehove sa neba kišu od sumpora i ognja.“ 1. Moj. 19:24. Znači jedan Jehova koji se u tom trenutku nalazio na zemlji, a to je Sin, pustio je kišu od sumpora i ognja od drugog Jehove koji je na nebu, a to je Otac. Pogledaj sad ovaj stih: „Jer Bog je tako voleo svet da je dao svog jedinorođenog Sina da ko god u njega veruje ne propadne, nego ima život večni.“ Jovan 3:16. U ovom stihu je upotrebljena grčka reč „monogenes“ za jedinorođenog. Ta reč znači jedini od svoje vrste. Dakle imamo Jehovu koji je „monogenes“, jedini pravi Bog takve vrste, to jest jedini pravi Bog koji je rođen. Imamo i Oca koji je Jehova, jedini pravi Bog, ali On nije jedini pravi Bog koji je rođen. U TOME JE JEDINA RAZLIKA. Dva zasebna Bića, od kojih je jedno jedini pravi Bog koji nije rođen, a drugo jedini pravi

Bog koji jeste rođen. Ideničnu stvar imamo i sa reči Teos u Novom Zavetu. Teos kao što smo na početku utvrdili, u Bibliji označava jedinog pravog Boga. Zato je Pavle rekao Grcima da je teos jedini pravi Bog: „Jer prolazeći i posmatrajući vaše svetinje, nađoh i žrtvenik sa natpisom: NEPOZNATOME BOGU (teo). Onoga koga, dakle, ne znajući poštujuete, njega vam ja propovedam.“ Dela 17:23. Grci su svakog svog lažnog boga nazivali jedinim pravim Bogom sa namerom da ga obožavaju kao jedinog pravog Boga što je greh. Isto kao kada mi kažemo za nekog čoveka da je Bog zato što je dobar u onome što radi. Mi onda tog čoveka nazivamo jedinim pravim Bogom i činimo greh. Zato u hrišćanstvu nećemo pohvaliti čoveka da je on Bog i nazivati ga Bogom, jer bi to bio greh, ali ako na primer hoćemo da kažemo da je taj čovek Bog za nekoga, onda mi naglašavamo da postoji neko ko tog čoveka obožava ko jedinog pravog Boga. Isto tako kada se u Bibliji koristi reč teos za lažnog boga to samo znači da postoji neko ko lažnog boga obožava ko jedinog pravog Boga. To možemo da vidimo iz sledećih stihova: „Jer iako i jeste mnogo onih koji se zovu bogovima (teoi, bilo na nebu ili na zemlji (kao što i ima mnogo 'bogova' (teoi) i mnogo “gospodara”), nama je samo jedan Bog (teos), Otac, od kojeg je sve, i mi u njemu; i jedan Gospod Isus Hrist, po kojem je sve, i mi po njemu.“ 1. Korinćanima 8:5,6. E sad hipotetički kada bi to bilo tako kao što ti veruješ da reč teos ne znači samo jedini pravi Bog, nego da ima značenje i lažni bog, onda bismo imali problem sa sledećim stihovima u Bibliji: „U početku je bila Reč i Reč je bila sa Bogom (teon) i Reč je bila Bog (teos).“ Jovan 1:1; „Ali **Sinu** reče: 'Prestolje tvoje je, Bože (teos), u vek vekova; žezlo pravednosti žezlo je tvoga kraljevstva. Voleo si pravednost i mrzeo bezakonje; zato te je pomazao, Bože (teos), Bog (teos) tvoj, uljem radosti kao nikoga od tvojih

drugova.“ Jevrejima 1:8,9. Pažljivim analiziranjem grčkog teksta možemo da vidimo da je reč teos u nekim od stihova upotrebljena u različitim gramatičkim oblicima. Na primer oblik teon je samo teos u akuzativu dok je oblik teoi množina reči teos i u tom istom obliku je upotrebljena i u stihu koji si ti naveo Dela 14:11. U Delima 17:23 je upotrebljena u dativu i zato stoji teo. U Strongovom rečniku su svi ti oblici označeni kao G2316 rečju teos. Tako na primer vidimo da se Otac u Jovanu 1:1 naziva teon što je grčka reč teos u akuzativu, a u 1. Korinćanima 8:6 se Otac naziva teos jer nije upotrebljena ta reč u akuzativu, nego u nominativu. Dok na primer u Jevrejima 1:9 reč teos je upotrebljena i za Oca i za Sina, jer se u oba slučaja ta ista grčka reč teos nalazi u nominativu. Tako da se za Sina i za Oca u ovim stihovima kaže da su teos jedini pravi Bog. Znači da podsetim, Otac je jedini pravi Bog koji nije rođen, a Sin je jedini pravi Bog koji je rođen. Mi ne možemo reći da u ovim stihovima teos označava jedinog pravog Boga samo kada je Otac u pitanju, jer bi u tom slučaju Sin bio neki „lažni grčki bog“ kada bi teos imao pored značenja jedini pravi Bog i značenje lažni bog. Imamo ovu Isusovu izjavu: „Tada mu je Isus rekao: 'Odlazi, Sotono; jer je pisano: 'Gospodu Bogu svom klanjaj se i njemu jedinom služi.'““ Matej 4:10. Vidimo da je Isus rekao da se klanjamo Bogu i da jedino njemu služimo. Otac kaže da se anđeli poklone Hristu: „I ponovo, kad uvodi Prvorodenog u svet, on je rekao: 'Neka se poklone pred njim svi anđeli Božji.'“ Jevrejima 1:6. Ako bi tvoje verovanje bilo tačno da Isus nije Bog, onda bi Otac bio kontradiktoran Sinu jer Sin kaže da se samo Bogu klanjamo, a Otac kaže da se Sinu kao Bogu poklone anđeli.

Izjava Osobe A: Kao što smo videli iz prethodnog Isus Hrist, Sin Božji, je Bog u punom smislu te reči. Pismo ne koristi izraz Bog Sin, jer nema potrebe da koristi taj

izraz, što ne znači da Isus nije Bog u punom smislu te reči i da se taj izraz ne može ili ne sme koristiti za Sina ako se na pravi način opisuju stvari. Trinitarci zloupotrebljavaju taj naziv, jer negiraju da je Isus bukvalno rođen od Oca. Kada bi oni priznali činjenicu da je on bukvalno rođen, korišćenje tog izraza ne bi bio problem, jer Isus zaista jeste Bog.

Odgovor: U pravu si-ste kada kažete da Pismo ne koristi izraz Bog Sin. Identičan argument koji koriste trinitarci kada kažu da nema potrebe da stoji Bog Sveti Duh. „**jer nema potrebe da koristi taj izraz**“. Vi možete da ga koristite, a da li je Biblijski? Sigurno nije. Jasno je poreklo Bog Sin – Bogočovek u šta vi verujete. Prva upotreba termina „bogočovek“ kao teološkog koncepta pojavljuje se u spisima crkvenog oca Origena iz 3. veka: „Ova supstanca duše, dakle, kao posrednik između Boga i tela – budući da je nemoguće da se priroda Božija pomeša sa telom bez posrednog instrumenta – rađa se Bogočovek.“ (Origen, De Principiis, Book II, Chapter VI. On the Incarnation of the Christ, između 220. i 230. godine)

Ovaj termin je takođe koristio srednjovekovni filozof i teolog Anselm od Kenterberija (11. vijek) u svojoj raspravi o pomirenju „Zašto je Bog postao čovek“ (Anselm of Canterbury, Cur Deus Homo, Book Two, chapter VI & chapter VII).

Kao što si do sada video, mi samo tvrdimo ono što piše u Pismu. Znači dokazano ti je da je Isus Bog kao i Otac, a jedina razlika između njih je ta što je Otac JEDINI APSOLUTNI Bog (Jehova) koji nema svoj početak, a Sin je JEDINI Bog (Jehova) koji je rođen od Boga, tako da zbog toga nije apsolutni Bog kao Otac koji nema početak. Znači na temelju Pisma imamo dva jedinstvena Boga koji su jedno u Duhu. A pošto je Sin po prirodi i Biću Bog kao i Otac, onda ga slo-

bodno možemo nazivati Bog Sin, kao što Oca zovemo Bog Otac. Ne postoji sa Biblijske tačke ništa sporno u ovom nazivu ako se prihvate jasne biblijske istine po ovom pitanju. Iako trinitarci zloupotrebljavaju ovaj izraz tvrdeći da Hrist nije bukvalno rođen, to svakako rade na svoju sopstvenu propast, kao što i ti to isto radiš negirajući ove jasne i jednostavne biblijske istine na svoju sopstvenu propast.

Izjava Osobe A: Otac nije rođen, nema početak i nije nasledio besmrtnost, nego je bukvalno on sam besmrtnost, dok je Sin rođen od Oca, ima početak u nekog trenutku večnosti kada nije postojalo ni vreme ni bilo šta drugo, i nasledio je besmrtnost rođenjem od Oca. U tom smislu je Otac veći od Sina, jer je IZVOR svega.

Odgovor: Kako može da ne postoji vreme niti bilo šta drugo? Misliš prostor? Ispada kako je Bog živeo u nekom trenutku večnosti van prostora i vremena. To bi negde značilo da kada je „rađao“ Sina da je živeo gde? Levitirao? Pitanje se postavlja da li je moguće da kada je Bog preko Hrista stvarao svet da je postojalo vreme? Naravno da jeste, i u tom vremenu koje teče je stvorio uslove kako bi na kraju stvaranja kada je stvorio idealne uslove stvorio čoveka (ljude). Valjda je tako isto i Sina „rodio“?

Kako može neko ko je VEČNI da bude ograničen i u bilo kojem smislu zavistan O VREMENU. Kada bi Bog bio ograničen bilo čime, pa čak i vremenom onda bi to nešto čime je ograničen, pa makar bilo i vreme, bilo „Bog“. Znači vreme, prostor i sve drugo može biti samo U Bogu i da Bog to koristi po svojoj volji, a nikako ne može biti obrnuto, jer bi po prirodi stvari „Bog“ bilo vreme, prostor ili bilo šta drugo što ograničava Boga. Pošto se za Oca i Sina koristi u Pismu izraz Jehova ili Večni, jasno je da vreme samo može da bude u njima, kako i stoji u Pismu, a ne da oni budu u vremenu na način da su OGRANIČENI vremenom na bilo koji način.

Tvrdnja da je Jehova ograničen vremenom je teška besmislica, jer tada čovek pokušava neograničenog Boga da ograniči svojom ograničenom spoznajom. Kada su u pitanju stvari vezane na neograničena Božja svojstva, tada se prihvata ono što Bog kaže i tačka. Sve drugo vodi do obeščašćivanja samog Boga, odnosno Oca i Sina.

Izjava Osobe A: **Netačna je tvrdnja da je Biblija ljudska knjiga. Biblija je otkrivenje BOŽJE VOLJE, a ne ljudske, tako da AUTOR Biblije nije čovek, osim u slučaju kada je zloupotrebljava i prepravlja na svoju propast, što se nažalost naveliko radi, a u neku ruku nažalost i sam si upoznat sa tim, pa otuda i ova tvoja ideja da je to ljudska knjiga. Jedini autori su Otac i Sin kao što to lepo piše u Bibliji (1. Pt. 1:11; Kol. 3,16; 2. Tim. 3,16; Jn. 5,19). Ljudi mogu da budu samo oruđe u Božjim rukama, a ako Bog preko ljudi čini svoja dela, onda su to Božja dela, a ne ljudska.**

Odgovor: Nigde nisam rekao da je Biblija ljudska knjiga, ali mi opet DODAJEŠ reči koje nisam rekao. Ne negiram da je Biblija otkrivenje Božije volje. Ali ne znači da je u Bibliji sve proizvod Božijih ideja i misli. Autor Biblije jeste Bog kao što sam i rekao preko Hrista kroz anđele gde su je ljudi pisali ljudskim jezikom, a ne nebeskim. **„a ako Bog preko ljudi čini svoja dela, onda su to Božja dela, a ne ljudska.“** Apsolutno, niko nije ni rekao da su Božije ideje ljudske ideje, ali Bog nije ljudima **dao sveznanje** nego su oni prema znanju koje imaju mogli da pišu o Bogu, kada je čovek po nadahnućem on ne može reći nešto što ne zna, osim ako ne kaže: „Ovako mi je rekao Gospod.“ Oruđe u Božijim rukama nije robot, on je tada i dalje čovek, otuda se on uvek izražava ljudskim jezikom koji nije savršen jezik.

Evo pošto si me opet optužio da ja nešto dodajem, a da ti to nisi rekao, ovog puta ću samo da citiram i podebljam ono

što sam tvrdiš. Kažeš: „Ne negiram da je Biblija OTKRIVENJE BOŽIJE VOLJE. ALI NE ZNAČI da je u Bibliji SVE PROIZVOD BOŽIJIH IDEJA I MISLI.“...“ Apsolutno, niko nije ni rekao da su BOŽIJE IDEJE LJUDSKE IDEJE...“. Znači navodno se slažeš kada kažem da je AUTOR Biblije Bog i da je CELA Biblija otkrivenje BOŽJE VOLJE i onda dodaješ tome svoje, „ALI NE ZNAČI“, gde pokušavaš negirati da se u Bibliji nalazi SAMO OTKRIVENJE BOŽJE VOLJE, odnosno ono što Bog hoće da otkrije ljudima vezano za njihovo spasenje. Oprosti molim te, ali ajde da se dogovoriš prvo sam sa sobom, jel CELA Biblija otkrivenje Božije volje ili nije. Lepo sam ti naveo citate koji svedoče u Bibliji o tome, ali evo možemo proći kroz neke citate:

„SVO PISMO *JE* OD BOGA NADAHNUTO i korisno je za nauk, za uveravanje, za popravljanje, za odgajanje u pravednosti“ 2. Tim 3,16.

Znači da ponovimo. AUTOR Biblije je Bog, SVO PISMO je NADAHNUTO od Boga i Biblija je OTKRIVENJE SAMO BOŽIJE VOLJE. Pošto je ovo sa aspekta Pisma tačno i neoborivo, jedino što možemo da zaključimo na temelju ovoga jeste, da sve što stoji u Pismu je ono što Bog želi da tamo stoji radi našeg spasenja, a sve ono što Bog želi da stoji zapisano u Pismu dolazi iz njegovog uma ili misli, jer je on u svom umu odlučio šta će tačno da stoji napisano u Pismu. To što je Bog odlučio da u Pismu stoje određeni događaji iz ljudske istorije, određena proročanstva, određene priče i sve drugo što je zapisano nesavršenim ljudskim jezikom i preko nadahnutih ljudi, ne dokida da je to sve osmišljeno u Božjem umu da se baš tako prenese na papir i zapiše nesavršenim ljudskim jezikom, da može svaki čovek da razume. Ako to nije tako, a ti sa svojim izjavama tvrdiš da nije, onda IMAMO PROBLEM, jer onda nije SVE što

piše otkrivenje Božje volje i nije SVE što piše napisano pod Božjim nadahnućem i vođstvom. U tom slučaju Biblija više nije OTKRIVENJE BOŽJE VOLJE, nego i otkrivenje ljudske volje koja je u suprotnosti sa Božjom voljom, jer Bog kaže da naše misli (prirodne sebične misli zabludelog smrtnika) nisu njegove misli. Da su prirodne misli palog smrtnika same po sebi u suprotnosti sa Božjim, Pismo jasno svedoči kada kaže: „Jer moje misli NISU VAŠE MISLI, niti *su* vaši putevi moji putevi”, govori GOSPOD.“ Is 55,8 Božije misli mogu biti naše misli jedino kada čovek odluči da se svesno i potpuno preda Bogu i tim činom dopusti Bogu da upravlja njegovim srcem i mislima (1. Kor 2,16). Bog ne koristi čoveka kao nekog robota, nego svojim Duhom deluje u srcu i umu tog čoveka da taj čovek u skladu sa svojim mogućnostima prenesu volju Božiju nekom drugom. Zato apostol Petar u svojoj prvoj poslanici navodi: „O tome spasenju su istraživali i pronicali proroci koji su prorokovali o toj milosti za vas. Pronicali su na koje je ili kakvo doba upućivao DUH HRISTOV U NJIMA...“. Ovo je način kako je Bog pisao Bibliju preko ljudi i koristio verne ljude kao svoja ljudska oruđa da prenesu istinu drugima. Pošto nažalost ne razumeš uopšte šta je nadahnuće i kako te stvari funkcionišu na nivou čoveka koji je veran i predan Bogu, citiraću samo jedan citat koji sve objašnjava: „JER JE BOG ŠTO ČINI U VAMA DA HOĆETE I ČINITE KAO ŠTO MU JE UGODNO.“ (Fil 2,13) Znači Bog je taj koji deluje u VERNIM ljudima kada mu se oni potpuno predaju i kada su mu verni. Bog podstiče čoveka da misli, radi i deluje u skladu sa NJEGOVOM VOLJOM. Na početku poslanice, Fil 2,2 apostol kaže: „upotpunite moju radost: ISTE MISLI BUDITE, istu ljubav imajte, budite jednodušni, JEDNE MISLI;“ a onda kasnije objašnjava u nastavku kako je to jedino moguće dostići. Znači ako čovek u svom umu ne gaji Božije misli i ne

razmišlja na način na koji ga Bog pokreće, onda će njegove misli biti kao u stihovima kod Isaije. Ti uporno pokušavaš dokazati da se u Pismu nalazi nešto što Bog ne želi da se tamo nalazi, ali to je kao što vidimo nemoguće dokazati Pismom, jer Pismo te tvrdnje jasno i direktno pobija.

Značajno je primetiti i instrukcije koje je Elen Vajt primila vezano za njen način pisanja u odnosu sa Svetim Pismom:

„Predočeno mi je da, koliko je to moguće, trebam davati pouke na jeziku Svetog Pisma; jer ima onih čije je duhovno rasuđivanje zbunjeno, i kada se njihove greške ukore, oni će pogrešno protumačiti i pogrešno primeniti ono što bih mogla napisati, i tako učiniti neefikasnim reči upozorenja koje Gospod šalje. On želi da poruka koju On šalje bude prepoznata kao reči večne istine.“ Letter 280; 1906, page 4 [“To My Brethren and Sisters in Denver and Boulder,” August 27, 1906]; citirano u Manuscript Releases Volume Five, page 151; Chapter Title: “Ellen White Comments on Her Work and Inspiration”.}

Ovo je upravo potvrda ovoga šta sam ti prethodno napisao. Elen Vajt kaže da Bog mora da vodi čoveka prilikom pisanja osvedočenja za neku osobu i da to mora biti u skladu sa Pismom i načinom na koji Pismo tretira tu problematiku. Kada čovek iznosi nešto u svojoj sili, pa makar koristio i citate Pisma da dokaže nešto, to je osuđeno na propast, jer ga Bog ne vodi svojim Duhom u tom delu osvedočenja nekoga.

Ona je takođe učila da se sedinjenje božanskog i ljudskog u nadahnuću dogodilo na nivou „uma i volje“.

„Bibliju su napisali nadahnuti ljudi, ali to nije Božji način razmišljanja i izražavanja. To je ljudski način. Bog, kao pisac, nije predstavljen. Ljudi će često reći da takvo izražavanje ne priliči Bogu. Ali Bog nije sebe stavio u rečima, u logici, u retorici, na suđenje u Bibliji. **Pisci Biblije su bili Božji pisci, a ne Njegovo pero.** Pogledajte različite pisce.

Nisu nadahnute reči iz Biblije, već su ljudi ti koji su bili nadahnuti. **Nadahnuće ne deluje na čovekove reči ili njegove izraze, već na samog čoveka**, koji je pod uticajem Svetoga Duha prožet mislima. Ali reči dobijaju otisak individualnog uma. Božanski um je raspršen. Božanski um i volja su kombinovani sa ljudskim umom i voljom; **tako su izražavanja čoveka Božja reč.**“ {Manuscript 24, 1886 in ISM 21.}

Elen Vajt je učila upravo ono što sam ti malopre potkrepio Pismom, pa možemo u tu svrhu citirati i neke izjave iz ovog manuskripta na koji si se pozvao.

„Pisci Biblije su svoje misli morali da izraze ljudskim jezikom. To su bili smrtni ljudi, ALI NADAHNUTI SVETIM DUHOM... Sveto pismo ljudima nije dato u neprekidnom lancu međusobno povezanih misli, nego: malo po malo, tokom uzastopnih generacija, KAKO JE TO BOG U SVOM PROVIĐENJU NAŠAO ZA PODESNO da ISTINU UTISNE U SRCE LJUDI u različito vreme i različitim mestima. LJUDI SU PISALI BUDUĆI POKRENUTI I VOĐENI OD SVETOG DUHA... Oni koji Bibliju čitaju samo površno, SMATRAJUĆI SVOJE POVRŠNO ZNANJE VEOMA DUBOKIM, govore kako Biblija navodno sama sebe pobija, i dovode u pitanje njenu autentičnost. ALI ONI ČIJA SU SRCA U SKLADU SA ISTINOM I DUŽNOŠĆU istraživaće Svete spise spremni da PRIHVATE BOŽANSKO NADAHNUĆE. POSVEĆENA DUŠA vidi u Bibliji DUHOVNO JEDINSTVO i veliku zlatnu nit koja se provlači kroz sve; ali da bi se toj zlatnoj žici ušlo u trag potrebno je strpljenje, razmišljanje i molitva... Biblija NAM NIJE DATA NA NEKOM UZVIŠENOM NADLJUDSKOM JEZIKU. Hristos je, da bi dosegao do čoveka, uzeo na sebe ljudsku prirodu. Biblija je MORALA BITI NAPISANA LJUDSKIM JEZIKOM. Sve što je ljudsko nesavršeno je. Različita znač-

enja često se izražavaju jednom istom rečju; za svaku ideju nema uvek posebna reč. Biblija je data sa praktičnim ciljem. Ljudi se po svojim umnim obeležjima i utiscima razlikuju. Biblijske izraze ne razumeju svi jednako. Mnogi ih razumeju i tumače TAKO KAKO TO ODGOVARA NJIHOVIM NASTRANIM SHVATANJIMA. ZANESENOST, PREDRASUDE I STRASTI mogu u velikoj meri da POMRAČE RAZUMEVANJE i zbune um čak i pri čitanju svetih spisa...“

Ovo su izjave Elen Vajt iznesene u istom manuskriptu pre ovoga što si ti citirao. Znači šta kaže Elen Vajt? Ona kaže da je pisanje Biblije vodio Bog putem svog Duha i da su ljudi koji su pisali bili nadahnuti. Bog nije mogao da se izražava preko ljudi na nekom božanskom jeziku, koji ljudi ne bi mogli da razumeju, nego je morao svoju misao da spusti na njihov nivo razumevanja i prenese ljudima poruku na njihovom nesavršenom jeziku, kako bi ljudi mogli shvatiti Božju Reč i primenili je u svom životu. Zato Elen Vajt kaže: „ona (Biblija) nije Božji način misli i izražavanja. Ona je način od čovečanstva. Bog, kao pisac, nije prikazan.“ Znači kada bi se Bog u potpunosti izrazio na svom božanskom nivou i na svoj božanski način, niko od ljudi to ne bi mogao da razume, zbog degenerativnog stanja u kojem se čovek nalazi. Evo šta kaže Elen Vajt po ovom pitanju na drugom mestu gde se puno jasnije izrazila:

„GOSPOD LJUDSKIM BIĆIMA GOVORI NESAVRŠENIM JEZIKOM da bi degenerisana i zemaljskim pojmovima otupela telesna bića mogla da shvate NJEGOVE REČI. To pokazuje koliko se Bog spustio da bi se palim ljudima približio na njihovom tlu.“ (Letter 121, 1901)

Apostol Pavle ovu činjenicu takođe potvrđuje kada kaže:

„To i govorimo, *ali* ne rečima koje naučava ljudska mudrost, nego onima koje naučava Duh Sveti, upoređujući ono duhovno sa duhovnim.“ 1. Kor 2,3

Što se tiče izjave „Pisci Biblije su bili Božji pisci, a ne Njegovo pero.“, ona je sasvim korektna, jer Bog nikada ne koristi ljude što sam već naglasio kao neke robote, bez njihove slobodu pristanka i njihovu saradnju u skladu sa mogućnostima koje im je dao.

Što se tiče izjave „Nisu Biblijske reči ono što je nadahnuto, već su ljudi ono što je nadahnuto. Nadahnuće ne deluje na čovekove reči ili njegove izraze, već na samog čoveka, koji je pod uticajem Svetog Duha prožet mislima.“, ona je takođe u skladu sa ovim što smo do sada izneli. Iako se Elen Vajt ovde dosta nespretno izrazila, što je još jedan dokaz za naš nesavršeni jezik ili način izražavanja, u nastavku izjave gde kaže „Božanski um i volja su udruženi sa ljudskim umom i voljom; tako su izjave čoveka Božja Reč.“, ona dokazuje sve ovo što sam ranije pisao. Znači ona je ovde htela da kaže kako je Bog nadahnuo ljude na način da je delovao svojim Duhom na njihove misli, što je dovelo do toga da ta osoba formira u svom umu ljudske reči koje Bog hoće da kaže i da ih ta osoba izrazi u skladu sa svojim mogućnostima. Promotrimo sada ove njene izjave kroz sledeće njene izjave:

„Sve one koje zaista Bog vodi, ispoljavaće veliko poštovanje prema Svetim spisima U KOJIMA SE ČUJE I PREPOZNAJE NJEGOVO GLAS. Za njih će Sveto pismo biti „korisno za učenje, za karanje, za popravljavanje, za poučavanje u pravdi, da bude čovek Božji savršen, za svako dobro delo pripremljen.“ (Pregled i Glasnik 5. oktobar, 1886).

„Nikada ne pristupajte istraživanju BIBLIJE ako niste spremni da slušate, da stvarno budete poučeni i da REČ BOŽJU PRIHVATITE KAO NJEGOVO GLAS koji se neposredno obraća vašoj duši.“ (MS 13, 1888).

Znači da zaključimo. U Bibliji se nalazi samo Božja Reč, koja je iskazana ljudskim nesavršenim jezikom, tako da smo i kroz ovu kratku analizu pojedinih izjava Elen Vajt, opet do-

šli do zaključka da Biblija nije božansko-ljudska reč kako ti tvrdiš, nego SAMO BOŽJA REČ izražena ljudskim jezikom kako tvrde Pismo i Elen Vajt.

„Iako zavisim od Duha Božijeg u pisanju svojih stavova kao i u njihovom primanju, **ipak reči koje koristim da opišem ono što sam videla su moje**, osim ako su one koje mi je izgovorio anđeo, **koje sam ja uvek stavljala pod navodnicima.**“ {Review and Herald, 8 Oct. 1867, takođe u 1SM 37 i 3SM 278}

„Biblija nam nije data na velikom, nadljudskom jeziku. I-sus je, da bi došao do čoveka tamo gde je, uzeo ljudskost. Biblija se mora dati na jeziku ljudi. Sve što je ljudsko je ne-savršeno.“ {1SM 20}

Ovde ništa nije sporno. Žena se izražavala na najbolji mogući način koji je mogla, kada joj je Bog diktirao, to je naglasila, tako da ovde nema ništa sporno. Suština ovde je da je ona BILA ZAVISNA OD BOŽJEG DUHA da prenese poruku, a prenela je u sladu sa svojim mogućnostima, ali na način da je SVAKA ISKRENA OSOBA OTVORENOG SRCA ZA ISTINU MOŽE PRAVILNO RAZUMETI.

Koliko vidim za vas je i ovo izgovoreno pod nadahnućem, ako zaista to verujete mogli bi ste lagano u ljubavnike da pređete, da ne kažem u one koji se odaju strastima. Neka je blagosloven izvor tvoj, i raduj se sa ženom mladosti svoje, koja ti je kao košuta mila i kao srna ljupka. **Neka te grudi njene opijaju u svako doba.** Ljubavlju njenom budi uvek zanesen. (Izreke 5:18-19).

Prema tome Bog je autor Biblije, ali preko ljudi i otuda je Biblija – Božansko ljudska knjiga...

Evo da ne ispadne da ja svojevoljno tvrdim da ti ne smatraš celu Bibliju nadahnutom, ova tvoja izjava vezana za Božju Reč izgovorenu u knjizi Izreka samo potvrđuje sve ovo što sam do sada pisao i u potpunosti razotkriva tvoj pogrešan i

izopačen stav prema Pismu. Ovde se doslovno ispunjavaju reči od Elen Vajt iz manuskripta koji si pokušao da zloupotrebiš, a ona kaže:

„Teškoće se ne nalaze u Bibliji, nego kod takvih čitalaca... Oni koji Bibliju čitaju samo površno, SMATRAJUĆI SVOJE POVRŠNO ZNANJE VEOMA DUBOKIM, govore kako Biblija navodno sama sebe pobija, i dovode u pitanje njenu autentičnost... Biblijske izraze ne razumeju svi jednako. Mnogi ih razumeju i tumače TAKO KAKO TO ODGOVARA NJIHOVIM NASTRANIM SHVATANJIMA. ZANESENOST, PREDRASUDE I STRASTI mogu u velikoj meri da pomrače razumevanje i zbune um čak i pri čitanju svetih spisa...“ (Ms 24, 1886.)

Za zaključak ove teme o Bibliji ću samo navesti nekoliko citata od Elen Vajt:

„BOŽJA REČ / BIBLIJA (ne Božansko ljudska kako ti tvrdiš), kao i karakter njenog BOŽANSKOG AUTORA, iznosi tajne koje ograničena bića nikad neće moći u celini da razumeju. Pojava greha u svetu, Hristovo utelovljenje, novorođenje, vaskrsenje i brojne druge teme kojima se BIBLIJA / BOŽJA REČ bavi, tajne su suviše duboke da bi ih ljudski um mogao objasniti ili čak sasvim razumeti. Međutim nemamo razloga da sumnjamo u BOŽJU REČ / BIBLIJU (ne Božansko-ljudsku kako ti tvrdiš) samo zato što ne možemo da razumemo tajne Božjeg providenja.“ (Elen Vajt, Koraci ka Hristu.)

„IMA POJEDINACA koji misle da svojim ograničenim ljudskim razumom mogu da analiziraju Božju reč i da neke reči iz Biblije proglašavaju nadahnutim, a druge nenadahnutim. Braćo moja u propovedničkoj službi, ja vas opominjem: ne stupajte na to zabranjeno tlo. Izujte obuću sa nogu svojih, jer je mesto na kojem stojite sveta zemlja—. NA ZEMLJI NEMA SMRTNIKA, bez obzira na kakvom se položaju on

nalazio, KOGA BI BOG OVLASTIO DA VRŠI neko vrednovanje ili odabiranje u NJEGOVOJ REČI.“

„Nikada ne pristupajte istraživanju Biblije ako niste spremni da slušate, da stvarno budete poučeni i da REČ BOŽJU PRIHVATITE KAO NJEGOV GLAS koji se neposredno obraća vašoj duši. Smrtni čovek NIKAD ne treba da seda na sudijsku stolicu da bi o Bibliji ili nekoj njenoj istini sudio: koliko je nadahnut ili nadahnutija od nekog drugog dela njenih Svetih spisa. To Bog nije stavio u zadatak nijednom čoveku, i svako treba da se čuva tog zabranjenog područja.“ (MS 13, 1888).

Izjava Osobe A: Da, jasno je da iznosiš nešto što nije Biblijski i dobio si argumente za to. Znači Isus nije VIRTUALNI Bog kao što ti tvrdiš i veruješ, nego PRAVI Bog. U virtualnog Isusa veruju trinitarci, pa čisto da vidiš da imaš slično verovanje kao i oni, samo malo drugačije upakovano. Trinitarci veruju da je Isus Bog koji nije rođen od Boga, to jest, da je samo nekakva virtualna manifestacija jednog Boga koji igra ulogu Sina, dok ti veruješ da on nije PRAVI Bog koji je rođen od Boga, nego nekakvo nedefinisano biće koje je rođeno od Boga, ali nije PRAVI Bog. Ovo tvoje verovanje je toliko kontradiktorno samo po sebi, da ga praktično nije moguće nikome objasniti, a pogotovo je nemoguće braniti Biblijom.

Odgovor: Objasnio sam ti u kom smislu je Isus Bog, a to što se to vama ne sviđa, ili to ne možete da razumete ne morate zbog toga da proglašavate one koji ne veruju kao vi da veruju u virtualnog Boga. Isusa u koga mi verujemo je sasvim lepo definisano biće i on je po prirodi i atributima Bog, a takođe i Sin Božiji.

Nisi nažalost ništa objasnio, nego si pokušao raznim sofizmima i ljudskom mudrolijom dokazati da Isus nije Bog po

prirodi i Biću kakav je i Otac. Da si prihvatio ovu jednostavnu istinu iz Pisma, ne bi se toliko trudio da osporavaš ovu NEOBORIVU ISTINU. Znači Pismo kaže da je Isus Bog po PRIRODI i BIĆU, isto kao i njegov Otac, a jedina razlika između njih kada govorimo o Bićima koja su Bog, je ta što je Otac jedan jedini apsolutni Bog i nije rođen, a Isus je jedan jedini (monogenes) Bog koji je rođen. Ovako Pismo definiše Isusa i to je jedina tačna definicija sa aspekta Pisma. Ti kažeš Isus je po prirodi Bog, ali kao BIĆE nije Bog kao njegov Otac, što je samo po sebi kontradiktorna izjava i teška besmislica.

Ako ti ne možeš, a ni tvoja braća to da objasnite i shvatite nisam ja kriv, niti neko drugi.

Kao što i sam vidiš, ja i moja braća prilično jednostavno to objašnjavamo uz pomoć Biblije i nemoguće je pobiti i osporiti argumente koje iznosimo, jer Pismo svedoči samo za sebe i nema potrebe da se tu nešto specijalno tumači ili objašnjava. Jednostavno samo se prihvati ono što Otac i Sin kažu o sebi u Pismu i završena priča.

Ako ste ograničenih kapaciteta ne znači da ste manje vredni u Božijim očima, ali nije lepo da ograničene osobe objašnjavaju nešto što ni same ne razumeju. Prema tome, uvek je tako kada se neko ko nije za nešto bavi nečim, uvek ispadne problem. Poniznost jedne osobe se ogleda i u tome da prepozna za šta jeste, a za šta nije, preterivati i sebi dodavati osobine koje nema uvek se obije o glavu, pre ili kasnije.

Za prihvatanje i razumevanje elementarnih istina svi hvala Bogu imaju dovoljan kapacitet. Međutim nije problem koliki je čiji kapacitet, nego da li smo spremni da se iskreno pokajemo, potpuno prihvatimo istinu i predamo Bogu. Ako smo spremni ovo da uradimo, onda neće postojati nikakav problem da prihvatimo Božiju Reč upravo onakvu kakva jeste. Tada ćemo u poniznosti i molitvi svesni svoje potpune

zavisnosti od Boga i Njegove Reči, svakoga dana umirati sebi, svakoga dana stražiti i svakoga dana težiti svim srcem da budemo oruđe u Božijim rukama za širenje istine. Poniznost jedne osobe se ogleda u tome da ona svakoga dana gubi SEBE iz vida, jer je svesna svoje nemoći i bespomoćnosti, i da gledajući u Hrista kao začetnika i svršitelja svoje vere, korača uskim putem oslanjajući se na SVAKU Reč koja izlazi iz njegovih usta. Ako čovek u svom životu na ovaj način ne proslavlja Oca i Sina u svemu što čini, on u suprotnom može jedino da bude oruđe u Sotoninim rukama, kao što žalost vidimo na delu u ovoj diskusiji.

„Ko veruje u mene, ne veruje samo u mene nego i u onoga koji me je poslao. I ko gleda mene, gleda i onoga koji me je poslao.“ (Jovan 12:44, 45)

„Nijedan čovek nikada nije video Boga. Jedinorođeni Sin, koji je blizak Ocu, on ga je obznanio.“ (Jovan 1:18)

U Bibliji se koristi princip zastupništva. Zastupnik osobe (hebrejski: šalija) se smatra kao sama ta osoba. Primer posredništva vidimo u Izlasku 23:20-21, gde je Bog ohrabrivao Izraelce da slušaju Njegovog anđela (ref. 1. Korinćanima 10:4) jer je „moje ime u njemu.“ Isus se i sam mnogo puta predstavio kao poslat od Boga, u Njegovo ime (vidi: Luka 19:38; Jovan 5:23; 12:44-45; 14:9, 24; 17:11-12). Ali primena imena, poslanje u ime GOSPODNJE ili date ingerencije, ne izjednačavaju time zastupnika sa Jehovom ili jedinim pravim Bogom, vrhovnim Suverenom univerzuma (Jovan 14:28).

Nemoj molim te da objašnjavaš jevrejski princip zastupništva, jer je ovo objašnjenje u rang u onoga kao što objašnjavaš da su Božje zapovesti uputi, kako to navodno jevrejski učenjaci koji su razapeli Hrista dobro tumače. Hrist je postao naš spasonosni zastupnik zato što je čovek pao, a to ni u kom smislu ne negira da je on po prirodi i Biću Bog,

nego upravo dokazuje tu činjenicu. On je bio jedini kvalifikovan da bude naš zastupnik nakon što je čovek pao, a to je mogao zato što je bio Bog po prirodi i Biću, i imao je u vlasništvu Božji život kojim je mogao da nas otkupi. Ovo su elementarne stvari vezane za plan spasenja koje nažalost ne razumeš ni ti, ni tvoja zajednica, zato vam iskreno savetujem da prvo krenete od početka, pa polako, jer ovo do čega ste nažalost došli je teška hula na Boga i njegovu istinu.. Evo jedan citat od Elen Vajt na tu temu, iako ona o tome piše u svim svojim knjigama:

„U njemu (Hristu) beše život, život beše videlo ljudima—. Život o kojem je ovde reč nije fizički život, NEGO ŽIVOT VEČNI, ŽIVOT KOJI JE ISKLJUŽIVO SVOJINA BOŽJA. Reč (Hristos) koja je u početku bila sa Bogom, koja je u stvari Bog, ima taj život. Fizički (ovozemaljski) život je nešto što poseduje svako živo biće. Taj život nije večan ili besmrtn; jer ga Bog kao Darodavac života ponovo uzima. Čovek NEMA VLASTI nad svojim životom. ALI HRISTOS JE IMAO ŽIVOT KOJI NIJE POZAJMLJEN NITI DOBIJEN. Niko nije mogao uzeti taj život od Njega. 'Ja polažem dušu svoju'—, kaže On. U NJEMU JE BIO IZVORNI ŽIVOT, život koji nije pozajmljen, niti od nekoga primljen. Taj se život ne može naslediti od čoveka. On se može dobiti samo preko Hrista. Ne može se zaraditi, već se prima kao besplatan dar ako verujemo u Hrista kao u svog ličnog Spasitelja. 'A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinoga istinitog Boga, i koga si poslao - Isusa Hrista'— (Jovan 17:3). To je izvor života, otvoren i dostupan rodu ljudskom. (ST 13. februar, 1912).

Što se tiče stiha Jovan 14:28, gde Isus kaže da je Otac veći od Njega, ne vredi ti da pokušaš da gradiš svoje pogrešno verovanje na ovom stihu iz Biblije, jer taj stih ne znači da Isus nije Bog, zato što ne može jedan stih u Bibliji da bude

kontradiktoran drugim stihovima u Bibliji koji otkrivaju da je Isus Bog. Iako obojica imaju istu božansku prirodu Otac je veći od Sina jer je Otac rodio Sina i Otac nema početak. Takođe je veći zato što je Isus uzeo pored svoje božanske prirode i ljudsku prirodu kada je došao kao Bog u ljudskom telu na zemlju, dok Otac ne poseduje ljudsku prirodu pored božanske. „Ali za Sina: Prestolje je tvoje, Bože, u vek veka; žezlo pravednosti žezlo je tvojeg kraljevstva. Omile ti pravednost, a zamrzeo si bezakonje, zato te je Bože, Bog tvoj, pomazao uljem radosti više nego drugove tvoje.“ Jevrejima 1:8, 9; „No sada još ne vidimo da mu je sve podloženo, nego gledamo Isusa učinjenim malo manjim od anđela, zbog patnje smrtne slavom i čašću ovenčanog, da bi milošću Božijom za svakoga okusio smrt.“ Jevrejima 2:9.

Izjava Osobe A: Trinitarci su tu čak u puno boljoj poziciji, jer oni mogu samo reći da Isus nije BUKVALNO rođen, nego je izraz „rođen od Boga“ simbolički i onda mogu fantazirati i vrteti se u krug.

Odgovor: Lako vam je sa trinitarcima, mi smo vam veći trn u oku od njih? Jer tako? Jer njih ne možete da vrbujete, a netrinitarce možete. Ko se vrti u krug videćemo malo kasnije, već je krenulo, biće ovo poprilično vrtenje u krug zabluda i trinitarističkog pogleda na Boga Isusa.

Nama je generalno lako sa bilo kojim jereticima, jer bilo koja jeretička nauka odmah u startu se raspadne kada se suoči sa osnovnim i jednostavnim Biblijskim Istinama. Evo to je jasno i očito i u ovoj našoj diskusiji gde si se baš „potrudio“ u pokušaju da dokažeš nešto što ne postoji u Bibliji, a tvoje tvrdnje se jednostavno i lagano poruše sa par direktnih biblijskih citata. Što se tiče vrtenja u krug, evo neka čitaoci sami prosude ko se ovde vrti u krug pokušavajući dokazati nešto što Pismo ne naučava.

Izjava Osobe A: **Znači Biblija je prepuna takvih dokaza, tako da je praktično najlakša stvar u Pismu naći izjavu gde Isus za sebe kaže da je Bog. Evo samo neke od izjava: „Reče im Isus: 'Zaista, zaista, kažem vam: Pre nego što je Avram bio, Ja jesam.'“ Jovan 8:58 „Već vam sada kažem, pre nego što se dogodi, da kada se dogodi verujete da Ja jesam.“ Jovan 13:19 „I reče Bog Mojsiju: 'JA SAM KOJI JESAM'; i dodao je: 'Ovako ćeš reći deci Izraelovoj: JA JESAM poslao me je k vama.'” 2. Mojsijeva 3:14 „Čuj me, Jakove i Izraele, pozvani moj; Ja jesam; ja sam prvi, ja sam i poslednji (vidi Otk.1:17; 2:8).“ Isaija 48:12**

Odgovor: „Ja sam“ („ego eimi“ na grčkom) takođe ima značenje postojanja te se ovaj izraz može prevesti i kao „ja postojim“ ili ja sam bio/postojao.“ Jovan 13:19 Već sada vam govorim, pre nego što se dogodi, da biste, kad se dogodi, verovali a sam ja ono što kažem da jesam (Mesija). Potvrdu za ovakve tvrdnje imamo u celoj Bibliji, a imamo i u Jovanu 8:24. Gde im je otvoreno rekao da će umreti u svojim gresima ako ga ne prepoznaju kao Mesiju.

Opet pokušavaš da izokrećeš jasno značenje. Isus je Sebe izjednačio sa Bogom: „Zbog toga su Jevreji još više nastojali da ga ubiju; jer ne samo što je prekršio šabat, nego je i Boga nazivao svojim Ocem izjednačujući sebe sa Bogom.“ Jovan 5:18 „Odgovorili su mu Jevreji, govoreći: 'Zbog dobrog te dela ne kamenujemo, nego zbog hule; i zato što se ti, iako si čovek, praviš Bogom.'” Jovan 10:33 Evo vidiš do čega vodi ljudsko bezumlje, kada čovek neće jednostavno da prihvati istinu onakvu kakva jeste. Ti da bi dokazao to što veruješ moraš bukvalno da izmišljaš načine kako da pogrešno protumačiš ono što je samo po sebi jasno. Koliko ste daleko otišli u izvrtnju i prepravljanju jasnog biblijskog teksta možemo na primer da vidimo u Jovan 13,19.

Tvoj mentor ga je ovako preveo (vaša Biblija):

„Već sada vam govorim, pre nego što se dogodi, da biste, kad se dogodi, verovali da sam ja ono što kažem da jesam.“

A evo kako bi trebalo biti kada uzmemo grčki TR tekst:

„Već vam sada kažem, pre nego što se dogodi, da kada se dogodi uzverujete da Ja jesam.“

Kao što vidimo, zadnji deo rečenice je namerno pogrešno preveden i glasi: „verovali da sam ja ono što kažem da jesam“, a u grčkom tekstu stoji: „uzverujete da Ja jesam“.

Kroz diskusiju ti je iznesena hrpa mesta gde se jasno govori o tome da je Hrist „onaj koji jeste (Jehova, Teos)“ i da se on sam tako predstavlja u NZ, a pogotovo kada odemo u SZ. Pored svih ovih neoborivih dokaza vi nažalost i dalje ustrajete u pobuni, upuštajući se u izvrtanje kompletne Biblije po pitanju ove jednostavne istine. Ne znam samo kako vas nije strah Boga, jer je Bog obećao da će svaliti sva prokletstva navedena u Bibliji na glavu onoga koji se usudi to raditi sa Njegovom Rečju.

Izjava Osobe A: **Sa druge strane, da bi neko u punom smislu nekom oprostio greh, tako da ta osoba bude u potpunosti oslobođena tog tereta, takav neko mora da bude VLASNIK BOŽJEG ŽIVOTA. Jer greh donosi smrt počinocu. Znači iz teksta je jasno i očigledno da je Isus i u ovim stihovima tvrdio da je Bog, da je vlasnik Božjeg života, a ne da nije tvrdio kao što ti kažeš, I da su judejci jasno prepoznali njegove tvrdnje (hulu) i hteli da ga ubiju zbog toga.**

Izjava Osobe A: **Zato su i judejci u pojedinim situacijama imali izjave kao u Mk 2:7 gde su direktno opraštanje greha koje je Isus činio povezivali sa hulom, jer zaista, njihova tvrdnja da samo Bog na taj način može da oprašta grehe je bila u potpunosti tačna.**

Da dalje ne pišem...

Niko ne kaže da grehe mogu u konačnici da oprostite ljudi, ali mogu u smislu molitve Bogu, ili potvrde od Boga da su im gresi oprosteni. Jer jedino u konačnici Bog oprašta grehe. Dakle nije kako vi tvrdite da je Isus neko ko je opraštao grehe, jer je On posrednik, a ne Bog da bi u konačnici mogao da oprostí grehe. On (Isus) kao posrednik se pred Bogom zalaže da se ljudima oprostite gresi, ako se kaju za njih, ili ukoliko nisu svesni njih, Isus ih iznosi pred Boga. Slažem se da im je trebao izgovor da osude Isusa, ali nije tačno da Rimljane nije zanimalo da li je Isus Bog, jer bi time bila ugrožena (oni tako misle) vlast, jer su oni bili neko ko je imao više Bogova. Zapanjujuće je da tvrdite da posrednik (Isus) oprašta ljudima grehe u konačnici, na taj način Isusa predstavljate kao da glumi da je posrednik, a ne da je stvaran posrednik.

Ono što ja i moja braća tvrdimo smo ti jasno dokazali Pismom, a to da je Isus mogao da oprostí i rastereti ljude tereta greha, je toliko očito u Pismu da ne može biti očitije. Zato Pismo i govori o činjenici da on PONESE naše grehe (1. Pet 2,24; Jev 9,28; Is 53,6), znači preuzeo ih je na sebe, da bi mogao na kraju sve pokajane grehe da prenese na uzročnika greha itd. Ovo već spada u malo komplikovaniji deo plana spasenja, jer je preduslov za razumevanje ovoga, činjenica da je Hrist kao naš POSREDNIK morao da bude Bog koji ima silu da oprostí i ponese tuđe grehe. Nažalost, pošto ne prihvataš ovu činjenicu, onda ti jedino preostaje da Hristovo opraštanje poistovećuješ sa svojim (ljudskim), a samim tim i da promovíšeš katoličku doktrinu o oprostí, kao što smo videli iz tvojih ranijih tvrdnji u prvoj diskusiji.

Prema tome, vama se vidi da se još niste oslobodili Trinitarnih ideja o Bogu, ali ne čudi tako nešto s obzirom da gajte kulturni stav prema spisima Elen Vajt. Što nije nimalo za pohvalu. Što naravno Biblija ne odobrava.

Eto nažalost po tebe uz svu muku i trud (sofizam i ljudsku mudroliju) koju si uložio, nisi uspeo niti sa jednim argumentom da osporiš naše tvrdnje, niti da dokažeš svoje tvrdnje uz pomoć Pisma, pa čak i uz pomoć spisa Elen Vajt koje si pokušao zloupotrebiti. Kroz ovu diskusiju smo takođe utvrdili ko zastupa trinitarističke ideje o virtualnom Isusu i promoviše katoličku doktrinu o opravdanju delima i opraštanju greha.

To su spasenje **marljivo ispitivali i pažljivo istraživali proroci** koji su prorokovali o blagodatni namenjenoj vama. **Ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše Duh Hristov u njima**, unapred svedočeći za Hristove muke i za slavu koja će uslediti. (1.Petrova 1.10,11). Jasne izjave da čak i proroci moraju da **MARLJIVO ISPITUJU I PAŽLJIVO ISTRAŽUJU**. Na žalost to u vašoj sekti nije slučaj.

Ne znam kako znaš da ja i moja braća marljivo ne istražujemo i proučavamo. Ako nešto sa takvom sigurnošću tvrdiš, moraš imati jake dokaze za to, jer u suprotnom iznosiš laži i opadaš ljude sa kojima nisi u zajednici i o kojima ništa ne znaš. Na temelju ove diskusije prilično lako je proceniti ko marljivo ispituje i istražuje, ali svakako nije na meni da donosim taj sud. Ne znam koliko si upoznat, ali opadanje je jedan od greha koje Bog najviše mrzi, jer se u njemu direktno prepoznaje **OPADAČ** braće koji se pobunio na nebu.

Drugo niko ne tvrdi da svi ljudi mogu da opraštaju grehe drugima, niti ljudi mogu u konačnici da opraštaju grehe, jer bi se onda predstavljali kao Bog. „Opraštanje“ se misli na zastupništvo pred Bogom, kao što se Mojsije ili apostoli molili za druge pred Bogom. Prema tome neukusno je da mi **OPET DODAJETE, NEŠTO ŠTO NE VERUJEM NITI SAM REKAO**.

Ništa ja ne dodajem, samo komentarišem i zaključujem na temelju onoga što tvrdiš i iznosiš, tako da same tvoje reči u ovom slučaju svedoče za i protiv tebe.

Moj savet za tebe ... je da preispitaš sebe da ne bi bilo kasno i opet neko drugi bio kriv (...), jer ovo može da te košta spasenja, to nije prirodna medicina, gde se mogu drugi slušati bez razmišljanja, a da nema posledica. Slušati druge u religiji bez razmišljanja uvek donosi posledice, što sada (danas), što u budućnosti, a može delovati ne samo kao tvoj večni gubitak, nego i gubitak drugih. Izvini što ranije nisam odgovorio tebi i tvojim pajtosima i šefovima „uvaženim“ teolozima Slobodno postavite kod vas u „grupu“ čitaj sektu ovo što sam napisao, što sam čuo da ste pokušali da me diskreditujete, ali „šteta“ što su vas neki u međuvremenu napustili. Moja molitva za vas je da vam Bog otvori oči i da vidite kakvi vas učitelji vode, pa da ko zna koji put vidite (izađete iz sekte), jer mnogima nije prvi put da idu iz jedne u druge, a ni vođama. Ugodan dan želim.

Hvala na dobrim željama, ali savet mogu da prihvatim i uvažim samo od osobe preko koje Hrist može da mi pomogne kada su u pitanju duhovne stvari. Pošto si zbog svog povređenog ega celo ovo pismo napisao u svađalačkom tonu, pokušavajući da vređaš i omalovažavaš sagovornika, samo zahvaljujući tom duhu koji te vodio prilikom pisanja, bi bilo najnormalnije ne odgovarati ništa. Eto, ipak iz određenog poštovanja prema tebi, jer smatram da je Hrist za tebe umro kao i za mene, i da se vredi boriti za svakoga dok god ima nade, sam odlučio još jednom da ti odgovorim, sa iskrenom nadom da ćeš možda da se preispitaš i vratiš uz Božju pomoć sa puta propasti.